

2 Μαρτίου 2023

Το άγιο γεροντάκι (Άγιος Νικόλαος Πλανάς)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Κοιμήθηκε στις 2 Μαρτίου του 1932. Από μικρό παιδί διακρινόταν για την αγαθότητά του, την απλό-τητα και την καθαρότητα της καρδιάς του. Η οικογένειά του, εύπορη και ευπρεπής. Μέσα στο κτήμα τους στη Νάξο είχαν δικό τους εκκλησάκι. Σε αυτό πήγαινε από μικρός και προσευχόταν στο Θεό.

Ήταν μόλις δεκατεσσάρων ετών όταν πέθανε ο πα-τέρας του. Η μητέρα του τον πήρε μαζί με την αδελφή του και ήρθαν κι εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα, στον Άη-Γιάννη της Πλάκας. Σε νεαρή ηλικία στεφα-νώθηκε και τρεις μήνες αργότερα χειροτονήθηκε διά-κονος στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος στην Πλάκα. Απέκτησε το μονάκριβο γιό του, στον οποίο έδωσε το όνομα Γιάννης. Σύντομα, με τη χαρά της γέννησης του παιδιού του ήρθε και η λύπη, γιατί στερήθηκε σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα τη γυναίκα του.

Μοίρασε την περιουσία του, παρέδωσε το νήπιο στη μάνα και στην αδελφή του κι ο ίδιος έγινε μεγα-λόσχημος μοναχός, εκπληρώνοντας έτσι την παλιά του επιθυμία. Δόθηκε ολόψυχα στο Θεό ζώντας ασκητικά. Ένας κοσμοκαλόγερος, μέσα στον

κόσμο χωρίς να είναι του κόσμου. Χειροτονήθηκε ιερέας και, αφού διώχθηκε άδικα, τελικά στάλθηκε στην εκκλησία του Αγίου Ιωάννου του Κυνηγού στην οδό Βουλιαγμένης.

Άγιο Γεροντάκι, ένας από τους Αγίους του εικοστού αιώνα, ο Άγιος Νικόλαος ο Πλανάς, που η Εκκλησία τιμά στις 2 Μαρτίου. Έβλεπε ζωντανό τον Άγιο Παντελεήμονα, με τον οποίο συνομιλούσε. Μικρά παιδιά τον έβλεπαν να μην πατάει στη γη όταν λειτουργούσε, ενώ πολλοί τον έβλεπαν να ακτινοβολεί το φως με το οποίο ο Θεός τον φώτιζε. Η ζωή του ήταν να λατρεύει μέρα-νύχτα το Θεό με λειτουργίες, αγρυπνίες, εσπερινούς, παρακλήσεις, αγιασμούς, ευχέλαια, μνημόσυνα. Ήταν ο απλοϊκός ποιμένας, που δεν ήξερε πολλά γράμματα (μάλιστα έκανε και λάθη στα καθημερινά αναγνώσματα), μα όλος ο λαός αγαπούσε και σεβόταν, γιατί έβλεπε στο πρόσωπό του τον αληθινό ποιμένα του Χριστού, τον πράο και απλό στην καρδιά, που έργο του ήταν να δίνει κι αν μην του έμενε του ιδίου τίποτα· να ανακουφίζει· να μνημονεύει ζωντανούς και πεθαμένους συνεχώς, έχοντας μαζί του ολόκληρα δέματα από χαρτιά που περιείχαν τα ονόματά τους. Είχε εκλεκτούς συνεργάτες στο έργο του τον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη, τον Αλέξανδρο Μωραϊτίδη και πολλές ευσεβείς γυναίκες.

Ο θάνατός του υπήρξε θάνατος πουλιού, ύπνος παιδιού, τέλος Ομολογητού, που παραδόθηκε στα χέρια του Θεού για να αναπαυθεί αιώνια και να συνεχίσει να τελεί ακατάπαυστα στο ουράνιο πλέον θυσιαστήριο τη Θεία Λειτουργία υπέρ όλου του κόσμου.

Ήθελα να αναφέρω και περιστατικά που δείχνουν την αγιότητά του. Μερικές φορές, γέμιζε κόσμο η εκκλησία του προφήτη Ελισσαίου, εκεί όπου λειτουργούσε ο Άγιος Νικόλαος ο Πλανάς. Ανάμεσα στο εκκλησίασμα υπήρχαν και πολλοί εντελώς άγνωστοι. Κάποτε, σε μια κοσμοσυρροή, τον πλησίασε μια γυναίκα, που τον έβλεπε για πρώτη φορά, για να του δώσει ένα πρόσφορο για τη Θεία Λειτουργία. Εκείνος την κοίταξε καλά και είπε:

- Δεν μπορώ να το πάρω.
- Γιατί; ρώτησε η γυναίκα.
- Γιατί ζεις αστεφάνωτη!, της απάντησε.
- Καταλαβαίνοντας εκείνη το βάρος της αμαρτίας της, άρχισε να κλαίει.
- Τί να σου κάνω; Κλαίω κι εγώ μαζί σου, αλλά το πρόσφορό σου δεν μπορώ να το πάρω, αν δεν διορθώσεις τη ζωή σου.

Το παραπάνω περιστατικό αποδεικνύει ότι τελικά υπάρχουν, ακόμα και στις μέρες μας, άνθρωποι καθαροί, αγνοί, άγιοι, δοσμένοι στο Θεό και στη διακονία του ανθρώπου.

Πηγή: Αγγέλου Γκούνη, Θεολόγου, *Πολλές οι ιστορίες μία η Αλήθεια*, σελ. 35-38, εκδ. Κέντρου Νεότητας Ι. Μ. Λευκάδος και Ιθάκης, Λευκάδα 2011.